

TARDANA VICTÒRIA DEL cAVALLER DEL DRAC

THOMAS SPIEKER

la primavera de l'any 1985, el Castell de Requesens i la zona volcànica d'Olot foren els escenaris naturals d'una epopeia cinematogràfica, El caballero del dragón, del director Fernando Colomo. El film comptà amb la participació d'un impressionant elenc d'actors, encapçalats per un Miguel Bosé idolatrat, Klaus Kinski en hores baixes, Harvey Keitel anys abans d'ésser redescobert de la mà d'en Quentin Tarantino, Fernando Rey, Josep M. Pou, etc. La pel·lícula, però, a mig camí entre una faula futurista i un típic drama medieval, es va convertir en un sonor fracàs, tant de crítica com de taquilla.

Sis anys abans, una altra pel·lícula "d'època" europea, La vida de Bryan, del grup d'humoristes britànics Monty Python, ambientada al voltant del naixement de Jesús de Natzaret, va assolir èxit

TARDANA VICTÒRIA DEL cAVALLER DEL DRAC

mundial sense necessitat de comptar amb cap actor conegut, només gràcies al seu mordaç retrat dels inicis del cristianisme.

Les dues històries conflueixen perquè de sobte apareix "en escena" (= campanya electoral) Toni Cantó, un actor valencià reconverit en polític al qual se'l coneix sobretot per haver clavat un cop de sabre descomunal a la televisió pública del "seu" país. L'any 1985, en Toni va fer d'extra al film d'en Colomo i era l'"amic íntim" d'en Miguel Bosé. Durant el rodatge, venien moltes nits a divertir-se al Chic de Roses, fins i tot a porta tancada. Ens vam fer molt amics perquè érem tres joves enamorats de la vida que només cercàvem pau, amor i entreteniment, "bon rotllo", que diríem avui. I en trobàvem "a dojo", m'atreviria a afirmar.

Avui en Toni s'ha convertit en fidel defensor de la seva "damisel·la" Rosa Díez (gran admiradora del film anglès, segons el seu perfil), i ha tingut la "genial" idea de mofar-se de les aspiracions del poble de Catalunya per decidir el seu propi futur, tot recreant, amb unes dosis d'originalitat i sarcasme innegables, una hilarant seqüència de la pel·lícula dels Monty Python.

Que diferent el tarannà del fill del torero Luis Miguel Dominguín i de l'actriu Lucía Bosé. Primer perquè en Miguel segueix essent un artista de primera. I segon perquè, tot i essent una mena d'"ambaixador" de la cultura espanyola contemporània arreu del món, ell afirmà fa un parell de mesos en un programa de televisió, que "no es pot forçar un poble a ser el que no vol ser", i ens aconsellà que emprenguem el camí cap a l'estat propi "pensant, per si de cas, que esteu sols".

Al final, sempre vencen els cavallers.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/11/13/tardana-victoria-del-cavaller-del-drac/590598.html?utm_source=rss